

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความตุ้งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ในเรื่องที่ไปนี้
 - 1.1 ปัญหาด้านบุคลากร
 - 1.2 ปัญหาด้านการเงิน
 - 1.3 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่
 - 1.4 ปัญหาด้านการพิจารณาความรวมมือช่วยเหลือจากภายนอกโรงเรียน
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็น และขอเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู โภชนาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประชุมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ที่มีที่ทำการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เรียนโรงเรียนจำนวน 84 คน ครู โภชนาการจำนวน 84 คน ในโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันในจังหวัดราชสีมา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามมีข้อหาในการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคัดแปลงปรับปรุงจากแบบสอบถามของ อุดมกิลป์ ศรีสมบูรณ์ (อุดมกิลป์ ศรีสมบูรณ์ : ภาคผนวก) และแบบพิคตัมประเมินผลโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน (สำนักงานการศึกษาห้องเรียน กระทรวงมหาดไทย : 2522) แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สภาพของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพของโรงเรียนและนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอาหารกลางวัน

ตอนที่ 3 มัญญาทาง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ และด้านการขอความร่วมมือจากภายนอก

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของผู้เรียนและครูโภชนาการต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของโรงเรียนตามผลการตอบของผู้เรียน คำนวณหาค่าอยละตามค่าตอบที่ให้เดือกดูแล้ว โดยแยกขนาดของโรงเรียน

ตามขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และแบ่งเป็นในແລະນອກເຫັນເຫັນທີ່ອຸ່ຊາວິມາດ ຕໍ່ກໍາຕອນສ່ວນທີ່
ເວັນໄວ້ທີ່ເຂັ້ມຄອນ ໃຊ້ວິຊີ່ຮວມຮວມໂຄຍກາລສູບ

ແບບສອນດາມທອນທີ່ 2 ວິເຄຣະທີ່ສ່ວພຂອງໂຮງເຮືນແລະນັກເຮືນ ເກີ່ວັກີ່ເວື່ອງ
ອາຫາຮາກຄາງວັນ ທາມຜົດກາຣທອນຂອງພູມວິຫາຣໂຮງເຮືນ ແກ້າມໝາດແລະທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງເຮືນ
ຄໍານວ່າພາກຮອຍລະຂອງກໍາຕອນທີ່ໃຫ້ເລືອກທອນແຕລະຂອ ສ່ວນທີ່ເວັນໄວ້ທີ່ເຂັ້ມຄອນແກລະຂອງຮີ້ອ
ສ່ວນທີ່ໃຫ້ເຕີມຂໍອຄວາມໃນຮ່ອງວ່າງ ໃຊ້ວິຊີ່ຮວມຮວມແລະເສັນອຂອມູດໄໂຍກສູບ

ແບບສອນດາມທອນທີ່ 3 ສໍາວັຈມູ້ຫາທ່າງ ປ່ານທີ່ເປັນອຸປ່ສຣົກຕອກກາຈົດໂຄງກາກ
ອາຫາຮາກຄາງວັນໃນໂຮງເຮືນ ທາມຜົດກາຣທອນຂອງພູມວິຫາຣໂຮງເຮືນແລະຄູງໄກໝາກາກ
ວິເຄຣະທີ່ຂອມູດໄໂຍກຄໍານວ່າພາກຮອຍລະຂອງກໍາຕອນທີ່ໃຫ້ເລືອກທອນແຕລະຂອ ເສັນອຂອມູດ
ໄໂຍກສູບ ແລະວິເຄຣະທີ່ຂອມູດວ່າຈະມີກຸມປະຊາກຄອນໃນຕົວເລືອກໄຄມາກທີ່ສຸດ ໄໂຍກກຳໜັດ
ຮະດັບຂອງນູ້ຫາເປັນ 3 ຮະດັບ ກືອ

ມີນູ້ຫານາກ

ມີນູ້ຫາປ່ານກາດ

ມີນູ້ຫານົບຮີ້ອມມີໄລຍ

ແບບສອນດາມທອນທີ່ 4 ສຽງຮວມຄວາມຄົດເຫັນແລະຂອເສັນອແນະເກີ່ວັກີ່ກາຈົດ
ໂຄງກາກອາຫາຮາກຄາງວັນໃນໂຮງເຮືນ ທີ່ໄກ້ຈາກກາຣທອນຄໍາຕາມແບນທີ່ເລືອກທອນແລະແບນໃຫ້
ແສກຄວາມຄົດເຫັນເພີ່ມເຕີມໃນທອນທ້າຍທີ່ເວັນໄວ້ ນໍາມາເຮືນລຳດັບຄວາມຄົດເຫັນຈາກຂອມູດທີ່ນູ້
ເສັນອນນາກທີ່ສຸດ ໃປຈນດຶງຂອມູດທີ່ນູ້ເສັນອນນອຍທີ່ສຸດ

ສູບພດກາຣວິຈີນ

ກາຣວິຈີນ ເຊື່ອນູ້ຫາກາຈົດໂຄງກາກອາຫາຮາກຄາງວັນໃນໂຮງເຮືນສັງກັນດັກສຳນັກງານ
ກາຮປະມົກົມສຶກພາຈົງທົກນຄຣາຊີ່ມາ ຫຼືວິຈີນມີວິຖຸປະສົງເພື່ອສຶກພານູ້ຫາ ສໍາວັຈຄວາມຄົດເຫັນ
ແລະຂອເສັນອແນະຂອງພູມວິຫາຣໂຮງເຮືນແລະຄູງໄກໝາກາກ ທີ່ນີ້ທີ່ກາຈົດໂຄງກາກອາຫາຮ
ຄາງວັນໃນໂຮງເຮືນ ພລຈາກກາສຶກພາສູບສາຮ່າກູ້ໄກຄົງນີ້

1. สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียน

1.1 สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประปาศึกษาธิการ นครราชสีมา เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาภาคบังคับ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประเภทนี้ และเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นเด็กเด็กถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีกประเภทนี้ โรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล เป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งมีนักเรียนทั้งหมด 300 คนขึ้นไปจนถึงกว่าพันคน หรือขนาดสูงสุด 68-70 ห้องเรียน ส่วนโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลมักเป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กอยู่ในที่ทุรกันดาร การคมนาคมไม่สะดวก

1.2 สถานที่โภคทรัพย์ในโรงเรียนเป็นวัด ร้อยละ 50.00 อยู่ใกล้ที่ทำการเกษตรอยู่ 40.48 และอยู่ไกลตลาดอยู่ 9.52 ส่วนเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่คืนโรงเรียน เป็นของรัฐบาลอยู่ 54.76 เอกชนมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ขอ โรงเรียน ร้อยละ 40.48 นอกนั้นเป็นที่วัด บุคลากรกรรมสิทธิ์ที่คืนรอบบริเวณโรงเรียนเป็นเอกชนอยู่ 67.86 รัฐบาลอยู่ 14.29

1.3 พลังงานที่ใช้ในโรงเรียนได้มาจากไฟฟ้าของรัฐบาลร้อยละ 60.71 โรงเรียนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ร้อยละ 38.09 นำเข้ามาน้ำใช้ในโรงเรียน ได้มาจากแม่น้ำหรือ ธรรมชาติร้อยละ 34.52 นอกนั้นไม่สามารถอ่านจากห้องเรียนเก็บน้ำฝน โรงเรียน ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลอย่างน้ำประปาอยู่ 23.80

ปริมาณน้ำดื่มน้ำใช้ในโรงเรียน ที่มีพอใช้ตลอดปีแทบทองใช้อย่างประหยัด ร้อยละ 35.71 มีพอใช้เฉพาะบางฤดูกาล เช่น ฤดูฝน หรือช่วงที่มีฝนตกอยู่ร้อยละ 28.57 การแก้ปัญหาน้ำไม่พอใช้ในโรงเรียน มีวิธีการดังนี้ คือ

1. ขอจากหน่วยราชการใหม่ส่งให้
2. สร้างถังเก็บน้ำฝน
3. ให้นักเรียนนำน้ำดื่มมาจากบ้าน

1.4 บริเวณโรงเรียนที่ใช้เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ไว้ ที่มีเพียงเล็กน้อย สำหรับสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตรกรรม ร้อยละ 53.57 และที่มีอยู่อย่างเพียงพอ มีร้อยละ 32.14 ที่ไม่มีเลย ร้อยละ 8.33

อุปสรรคที่ไม่สามารถจัดการเกษตร ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ไว้ คือขาดแคลนนำร้อยละ 60.71 ขาดครุภัณฑ์การร้อยละ 22.62 บริเวณโรงเรียนเป็นที่ลุ่ม ดินเป็นน้ำเค็ม ร้อยละ 8.33

2. สภาพของโรงเรียนและนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอาหารกลางวัน

2.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรทั้งหมดถือพูดภาษาลาว ผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพเกษตรกรรมมีรายได้เฉลี่ย ฐานะยากจนร้อยละ 78.57 อันเป็นผลกระทบถึงมีข้อหาการจัดโครงสร้างอาหารกลางวันในโรงเรียนค่อนข้าง

2.2 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร มีห้องที่ได้รับการซ่อมแซมหลังคา การอบรมบุคลากรและเงินพัน ซึ่งเป็นทุนให้ครั้งเดียวโดยในชั้นแรกได้ให้กับโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนชุมชนของเทศอำเภอ เวียง แหลม ไชยวัฒน์ ที่เห็นว่ามีความพร้อมที่จะจัดโครงสร้างอาหารกลางวันได้ มีบางโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือจากสมาคม ญี่ปุ่น กรณีมีปัญหาหานหุนเอง จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร 84 โรงนี้ มีโรงเรียนที่ได้รับทุนทั้งกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 38.09 และได้รับทุนตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 61.80 โรงเรียนที่จัดโครงสร้างอาหารกลางวันมาก่อนปี พ.ศ. 2520 มีร้อยละ 11.90 และที่จัดโครงสร้างอาหารกลางวันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 มีร้อยละ 88.10

2.3 การจัดโครงสร้างอาหารกลางวัน ได้รับความร่วมมือจากครูและนักเรียนเป็นอย่างดี โดยโรงเรียนจัดทำอาหารและให้นักเรียนมีส่วนในการทำด้วยร้อยละ 64.19 นอกจากโรงเรียนจัดทำขายเอง หรือให้บุคคลภายนอกขายโดยโรงเรียนควบคุมคุณภาพและราคา ส่วนวิธีการทำอาหารกลางวันของนักเรียนมีนักเรียนนำอาหารจากบ้านมาเองหรือซื้อจากโรงเรียนร้อยละ 57.14 นอกจากซื้อจากโรงเรียน ก็มีไปรับประทานที่บ้านหรือที่ร้าน และซื้อจากที่มีผู้นำเข้ามาขายในโรงเรียน อาหารที่โรงเรียนจัดมีห้องเป็นครุ

ไส้ต่ำคหบดุและเป็นจาน มีราคาตั้งแต่ 1 บาทขึ้นไปจนถึง 4 บาท ตามกำลังเงินที่นักเรียน
ได้มาร่วมกันแบ่งออนในแต่ละวัน

2.4 จำนวนนักเรียนขาดแคลนในโรงเรียนที่มีมากกว่า 60 คนมีร้อยละ 40.48 ที่มีจำนวนตั้งแต่ 1-30 คน มีร้อยละ 36.90 ในการช่วยเหลือนักเรียน มีโรงเรียนที่จัดอาหารให้นักเรียนร้อยละ 50.00 นอกจากนั้นช่วยเป็นครัวครัวหรือให้ครุประชำชั้นรับผิดชอบ นอกจากนี้โรงเรียนที่ไม่ได้ช่วยเหลือนักเรียนเลยมีร้อยละ 20.24 ดังนั้นนักเรียนจำนวนนั้นจะต้องอดอาหารกลางวันซึ่งมีผลต่อนักเรียนทั้งในด้านการศึกษาและด้านสุขภาพอนามัยมาก

2.5 สภาพที่นั่งรับประทานอาหาร ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่มีโรงอาหารร้อยละ 51.19 ไม่มีโรงอาหารแต่ใช้ห้องอื่นแทนร้อยละ 26.19 สภาพโรงอาหารเป็นโรงอาหารถาวรร้อยละ 47.02 นอกจากนั้นเป็นโรงอาหารชั่วคราวหรืออาคารประกอบ หรือที่นั่งตามร่มไม้และระเบียงโรงเรียน ร้อยละ 47.62 มีที่นั่งไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียนร้อยละ 59.52 ที่สภาพโรงอาหารใช้ได้ดีนอกนั้นทรุดโทรม ชำรุด

2.6 โรงเรียนที่มีวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการประกอบอาหารอย่างเพียงพอที่จะใช้จัดทำอาหารขายนักเรียนมีร้อยละ 50.00 ที่มีเพียงพอใช้สำหรับสอนภาคปฏิบัติวิชาการ เรื่องมีร้อยละ 30.95 และที่เหลือเป็นโรงเรียนที่ยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้

2.7 จำนวนครูโภชนาการในโรงเรียน มีโรงเรียนที่มีครูโภชนาการร้อยละ 47.62 มีครูโภชนาการที่ไม่มีวุฒิทางโภชนาการ โดยตรง แม้ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการร้อยละ 34.52 และมีโรงเรียนที่ไม่มีครูโภชนาการเลยแท้จริงทำอาหารกลางวันโดยรักษาครูเวรหมุนเวียนกันร้อยละ 17.86 จึงเป็นการเพิ่มภาระแก่ครูมีไข่น้อย

2.8 วิธีดำเนินการค้านการทำอาหารกลางวันของโรงเรียน ใช้วิธีจัดครุและนักเรียนช่วยกันทำร้อยละ 67.86 โรงเรียนที่ให้การโรงกับครูช่วยกันทำเพื่อไม่ให้นักเรียนเสียเวลาเรียนร้อยละ 17.86 ผลการจัดดำเนินงานพบว่า มีโรงเรียนที่ได้ทำไว

รายละ 30.95 พอกดีทุนร้อยละ 28.57 นางวันไก่กำไร นางวันชาติพุน และนางวันพอดี หุนร้อยละ 25.00 และชาติพุนร้อยละ 15.58

2.9 ความต้องการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนอันดับแรกได้แก่ ต้องการให้มีการอบรมเกี่ยวกับหลักและวิธีการโครงการอาหารกลางวันที่ครองร้อยละ 42.86 ต้องการให้มีการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการจัดโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 40.48 นอกจากนั้นต้องการให้มีการอบรมด้านการจัดทำบัญชี การเงิน พัสดุและการใช้จ่ายเงินโครงการ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจปัจจุบัน

3. มัญหาทั่วไปที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

การศึกษาบัญชาทั่ง 4 ด้านในการจัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน คือ มัญหาด้านบุคลากร มัญหาด้านการเงิน มัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่ และมัญหาด้านการขอความร่วมมือช่วยเหลือจากภายนอก โดยแยกตามคัวแปรค้นทั้ง 5 ประการ คือ ประเภทของบุคลากร ขนาดของโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน ประเภทของหุนที่ได้รับและนำไปใช้จ่ายในโครงการ และระยะเวลาในการดำเนินงาน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

3.1 มัญหาด้านบุคลากร

จากการศึกษาบัญชาด้านบุคลากร โดยจำแนกตามขนาดและที่ตั้งของโรงเรียน ตลอดจนหุนที่ใช้ดำเนินงานและระยะเวลาในการดำเนินงานพบว่า บัญบริหารโรงเรียนทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เที่นวนบัญหาที่สำคัญทางด้านบุคลากร คือบัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนไม่เต็มที่ ร้อยละ 56.52, 58.97 และ 59.09 กำลังดับ และพบว่าบัญบริหารโรงเรียนทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลก็เที่นวนบัญหาที่สำคัญคือ บัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนไม่เต็มที่ร้อยละ 61.90 และ 57.14 ส่วนบัญบริหารโรงเรียนที่ได้หุนมาใช้จ่ายในโครงการตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป และต่ำกว่า 5,000 บาท ก็ยังเห็นว่า บัญหาที่สำคัญมากทางด้านบุคลากร คือ

บัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้น ทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ดำเนินโครงการมาก่อนปี พ.ศ. 2520 และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา เห็นว่าบัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ เป็นบัญหาสำคัญ คือ ร้อยละ 70.00 และร้อยละ 54.05 ส่วนครูโภชนาการในโรงเรียนทั้งหมดใหญ่ กลาง เล็ก ทั้งที่มีความเห็นเช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียน ในปัจจุบันบุคลากร ก็ล้วนคือ เห็นว่า บัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ เป็นบัญหาสำคัญอันดับหนึ่ง ร้อยละ 56.52 64.10 และ 68.18 ถ้าจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน ครูโภชนาการทั้งในและนอกเขตเทศบาล เห็นว่าบัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ เป็นบัญหาอันดับหนึ่ง ร้อยละ 61.90 และ 63.49 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับทุนดำเนินงานทั้งหมด 5,000 บาทขึ้นไป เห็นว่าระดับที่เป็นบัญหามากได้แก่ บัญหาจำนวนครูไม่พอ กับบัญชาเรียนและบัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ร้อยละ 40.38 ส่วนครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับทุนดำเนินงานต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นว่าระดับที่เป็นบัญหามากได้แก่ บัญหาจำนวนครูไม่พอ กับบัญชาเรียน และบัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ร้อยละ 65.63 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาก่อน พ.ศ. 2520 เห็นว่าบัญหาสำคัญคือ ครูไม่ครบชั้นเรียนร้อยละ 80.00 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ดำเนินงานตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบันเห็นว่าบัญหาสำคัญคือ ครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ร้อยละ 52.70

สรุปได้ว่า บัญหาคักษณบุคลากรที่ผู้บริหารและครูโภชนาการเห็นว่าเป็นบัญหามากอันดับแรกได้แก่ บัญหาครูมีภาระเพิ่มขึ้นทำให้ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ มีบัญหาลักษณะทั้งในโรงเรียนที่มีขนาด ที่ตั้ง ทุนดำเนินงาน และระยะเวลาในการดำเนินงานต่างกัน ส่วนที่เป็นบัญหามากอันดับสองได้แก่ บัญหาจำนวนครูไม่พอ กับบัญชาเรียน ซึ่งวิธีที่จะแก้บัญหานี้ก็คือ การเพิ่มอัตรากำลังครูให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน ทั้งครูประจำชั้นและครูโภชนาการ

3.2 บัญหาด้านการเงิน

จากการศึกษานักเรียนด้านการเงินในการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ถ้าจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นว่า

ที่เป็นปัญหามากอันดับแรกคือ บัญชาขาดแคลนเงินชื้อรักคุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ บัญชาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนประจำวัน และบัญหาผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหาร ซึ่งมีร้อยละ 43.18 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กเห็นว่า ระดับที่เป็นปัญหามากอันดับแรกคือ ผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหารร้อยละ 56.41 และ 77.27 ตามลำดับ จำแนกโดยทุนในการดำเนินการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับทุนดำเนินงานตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไปและที่ได้รับทุนมากกว่า 5,000 บาท ทางเห็นว่าบัญหาที่สำคัญอันดับแรกคือ ผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหาร ร้อยละ 46.15 และ 56.25 ตามลำดับ ผู้บริหารโรงเรียนที่ดำเนินการมาก่อนปี พ.ศ. 2520 เห็นว่า มีปัญหามากด้านขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ร้อยละ 70.00 บัญหาอันดับรองลงมาคือบัญชาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนประจำวัน ร้อยละ 60.00 ผู้บริหารโรงเรียนที่ดำเนินงานมาตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบันเห็นว่าที่เป็นปัญหามาก คือผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหารร้อยละ 66.22 และที่เป็นปัญหานากอันดับสองคือ ขาดทุน เพราะอาหารสุดราคาแพงขึ้น ร้อยละ 64.86

บัญชาด้านการเงินตามทัศนะของครูโภชนาการ จากการศึกษาพบว่า ครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ทั้งที่อยู่ในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขุมวิททางเห็นว่า บัญชาสำคัญอันดับแรกคือ บัญหาผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหาร จำแนกตามประเภทของทุนที่ได้รับและนำมาใช้จ่ายในโครงการ ครูโภชนาการร้อยละ 46.15 ในโรงเรียนที่ได้รับทุนตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไปเห็นว่า บัญหาที่สำคัญที่สุด คือแก่บัญชาขาดทุน เพราะอาหารสุดราคาแพงขึ้น ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับทุนมากกว่า 5,000 บาท เห็นว่า ที่เป็นปัญหามากคือบัญชาขาดทุน เพราะอาหารสุดราคาแพงขึ้น ร้อยละ 62.50 และในโรงเรียนที่ดำเนินการมาก่อนปี พ.ศ. 2520 เห็นว่าที่เป็นปัญหามากคือ ผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหารร้อยละ 80.00 ส่วนในโรงเรียนที่ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบัน เห็นว่าที่เป็นปัญหามาก คือ บัญชาขาดทุน เพราะอาหารสุดราคาแพงขึ้นร้อยละ 56.76

สรุปโดยว่าบัญชาด้านการเงินที่สำคัญที่สุดในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการ คือบัญหาผู้ปกครองไม่มีเงินให้นักเรียนซื้ออาหาร บัญชาขาดแคลนเงินชื้อรักคุ

คุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และปัญหาขาดทุน เพราะอาหารสครราคแพงขึ้น ซึ่งเป็นภาระของทางโรงเรียนจะต้องหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้เอาเอง เพราะทางราชการหรือเจ้าของทุนที่ให้ก็ให้ครั้งแรกเพียงครั้งเดียวมาแล้ว และไม่มีการพิจารณาคุณภาพว่าคำนึงการประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวมากน้อยเพียงใด เนื่องจากแต่ละหน่วยงานเหล่านั้นพากันมีบุคลากรน้อย และทุกคนมีงานมากล้นมืออยู่แล้ว

๓.๓ ปัญหาด้านวัสดุคุปกรณ์และการสถานที่

จากการศึกษาปัญหาด้านวัสดุคุปกรณ์และการสถานที่ในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันจำแนกตามชนิดและที่ตั้งของโรงเรียน ทุนที่ใช้คำนึงงานและระยะเวลาในการดำเนินงาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นว่าปัญหาสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาขาดสถานที่และภาระสำหรับเก็บอาหารสดและอาหารแห้งที่เหลือในแต่ละวันร้อยละ 56.52 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางเห็นว่าปัญหาสำคัญอันดับแรกคือ สถานที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอ และปัญหาขาดสถานที่และภาระสำหรับเก็บอาหารสดและอาหารแห้งที่เหลือแต่ละวันร้อยละ 64.10 ผู้บริหารในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่า ปัญหาสำคัญอันดับแรกคือ การคุมนาคมระหว่างโรงเรียนกับแหล่งซื้ออาหารไม่สะดวกร้อยละ 59.09 ทำจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลเห็นว่ามีปัญหาขาดสถานที่ และภาระสำหรับเก็บอาหารสดและอาหารแห้งที่เหลือในแต่ละวันร้อยละ 52.38 และ 61.90 ตามลำดับ ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับทุนคำนึงงานทั้งหมด 5,000 บาทขึ้นไปเห็นว่าปัญหาสำคัญอันดับแรกคือ ปัญหาการคุมนาคมระหว่างโรงเรียนกับแหล่งซื้ออาหารไม่สะดวกร้อยละ 55.77 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับทุนคำนึงงานตั้งแต่กว่า 5,000 บาท เห็นว่า ระดับที่เป็นปัญหามากคือ สถานที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 65.63 และยังพบอีกว่าในโรงเรียนที่คำนึงงานมาก่อน พ.ศ. 2520 นั้น ผู้บริหารเห็นว่าระดับที่เป็นปัญหาสำคัญมากคือ สถานที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 70.00 และในโรงเรียนที่คำนึงงานมากทั้งหมด พ.ศ. 2520 ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาที่สำคัญคือโรงเรียนไม่มีที่ดินและน้ำทำการเกษตรร้อยละ 68.92

มัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ในทัศนะของครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นว่าที่ เป็นปัญหามากอันดับแรกคือ ขาดสถานที่และภาชนะสำหรับเก็บอาหารสดและอาหารแห้งที่เหลือ แต่ละวันร้อยละ 60.87 ส่วนครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดกลางเห็นว่า มัญหาสำคัญ คือ ที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 66.67 และครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นว่า มัญหาสำคัญคือการคณานำมระหว่างโรงเรียนกับแหล่งซื้ออาหารไม่สะดวกร้อยละ 63.64 ครูโภชนาการในโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลเห็นว่ามัญหาสำคัญคือ ที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 57.14 ครูโภชนาการในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาลมีมัญหาสำคัญคือ ขาดสถานที่และภาชนะสำหรับเก็บอาหารสดและอาหารแห้งที่เหลือแต่ละวันร้อยละ 61.90 นอกจากนี้ยังพบว่าครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับทุนตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไปเห็นว่าที่เป็นปัญหาสำคัญอันดับแรกคือ โรงเรียนไม่มีที่ดินและน้ำทำการเกษตรร้อยละ 53.85 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับทุนมากกว่า 5,000 บาทเห็นว่าที่เป็นปัญหามากคือ ที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 62.50 ส่วนครูโภชนาการในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาก่อน พ.ศ. 2520 เห็นว่า ที่เป็นปัญหามากคือ โรงเรียนไม่มีที่ดินและน้ำทำการเกษตรและที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอร้อยละ 80.00 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบันเห็นว่าที่เป็นปัญหามากคือ โรงเรียนไม่มีที่ดินและน้ำทำการเกษตรร้อยละ 64.86

สรุปได้ว่า ในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการเห็นว่า มัญหาสำคัญด้านวัสดุอุปกรณ์และการสถานที่คือ ขาดสถานที่และภาชนะสำหรับเก็บอาหารสดและแห้งที่เหลือแต่ละวัน และที่นั่งรับประทานอาหารไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังพบปัญหาโรงเรียนไม่มีที่ดินและน้ำทำการเกษตรอีกด้วย

3.4 ปัญหาด้านการติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอก

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นว่าปัญหาด้านการติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอกที่เป็นปัญหามากคือ ขาดการเอาใจใส่ติดตามให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมัญหาประชาชนในชุมชนบ้านใดบ้านโน้นในกลุ่มเดียวกัน ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือโรงเรียนໄค์เท่าที่ควรร้อยละ 47.83 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางเห็นว่าที่เป็นปัญหามากอันดับแรกคือ ประชาชนในกลุ่มเดียวกันไม่สามารถ

ให้ความช่วยเหลือให้เท่าที่ควร และคนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 58.97 ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่า ที่เป็นปัญหามากคือ คนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 77.27 ผู้บริหารในเขตเทศบาลหรือ สุขสวัสดิ์เห็นว่าที่เป็นปัญหามากคือ ประชาชนในชุมชนนิยมกินเคียงโรงเรียนยากจน ในสามารถให้ความช่วยเหลือให้เท่าที่ควรร้อยละ 57.14 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเห็นว่าที่เป็นปัญหามาก คือคนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 65.08 นอกจากนี้ยังพบว่า โรงเรียนที่ได้รับทุนดำเนินงานตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไปเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากอันดับแรกตามที่นักขอดู ผู้บริหารโรงเรียนคือ บัญหาคนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 53.85 ส่วนในโรงเรียนที่ได้รับทุนดำเนินงานทำกว่า 5,000 บาทนั้น ผู้บริหารเห็นว่าระดับที่เป็นปัญหามากคือ ขาดการเอาใจใส่ศิลปะในการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร้อยละ 59.38 ในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาก่อน พ.ศ. 2520 นั้น ผู้บริหารเห็นว่ามีปัญหาสำคัญคือประชาชนในบ้านไก่เคียงโรงเรียนยากจน ในสามารถให้ความช่วยเหลือให้เท่าที่ควรร้อยละ 60.00 ผู้บริหารในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาก่อน พ.ศ. 2520 จนถึงปัจจุบันเห็นว่าปัญหาที่สำคัญคือ ประชาชนในบ้านไก่เคียงโรงเรียนยากจน ในสามารถให้ความช่วยเหลือให้เท่าที่ควรร้อยละ 68.92

ครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นว่า บัญหาค้านการติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอกที่สำคัญคือ คนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันร้อยละ 65.22 ส่วนครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นว่าบัญหาสำคัญคือ ขาดการเอาใจใส่ศิลปะในการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและคนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนร้อยละ 58.97 ครูโภชนาการในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่าที่เป็นปัญหาสำคัญคือ ขาดการเอาใจใส่ศิลปะในการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในบ้านไก่เคียงโรงเรียนยากจน ในสามารถให้ความช่วยเหลือให้ร้อยละ 50.00 ครูโภชนาการในเขตเทศบาลเห็นว่า บัญหาสำคัญคือขาดการเอาใจใส่ศิลปะในการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร้อยละ 71.43 ครูโภชนาการนอกเขตเทศบาลเห็นว่าบัญหาสำคัญคือ ประชาชนในบ้านไก่โรงเรียนยากจน ในสามารถให้ความช่วยเหลือโรงเรียน และซึ่งไม่เห็นความสำคัญ

ของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนร้อยละ 53.96 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตเงินงานตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป เน้นว่าปัญหาสำคัญคือ ขาดการเอาใจใส่ศิลปะ ให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในชุมชนนิกัดเดียวในโรงเรียน ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้เท่าที่ควรร้อยละ 53.85 ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตเงินงานต่ำกว่า 5,000 บาท เน้นว่าปัญหาสำคัญคือ ขาดการติดตามให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร้อยละ 65.53

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอก จำแนกตามระยะเวลาที่ดำเนินการ ครูโภชนาการในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาก่อน พ.ศ. 2520 เน้นว่าปัญหาสำคัญคือ คนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ร้อยละ 70.00 ส่วนในโรงเรียนที่ดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เน้นว่า ที่เป็นปัญหาสำคัญคือขาดการติดตามให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร้อยละ 52.70

สรุปได้ว่า ปัญหาด้านการติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอกในทั้งหมดของผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการมีปัญหาที่สำคัญคือปัญหาคนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ปัญหาประชาชนในชุมชนนิกัดเดียวในโรงเรียนยังคงไม่สามารถให้ความช่วยเหลือโรงเรียนเท่าที่ควร และปัญหาขาดการเอาใจใส่ศิลปะ ให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหาเหล่านี้พบในโรงเรียนที่มีขนาดและที่ตั้งทางกัน ตลอดจนโรงเรียนที่ทางกันในด้านพื้นที่และระบบเวลาในการดำเนินการด้วย

4. ที่กันและขอเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการที่มีต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน-

ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 75.00 เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน และร้อยละ 23.81 ไม่เห็นด้วย ส่วนครูโภชนาการร้อยละ 61.90 เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 17.86

บุ๊บบริหารโรงเรียนและครูโภชนาการที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนให้เหตุผลว่า

1. มีปัญหามากเรื่องบุคลากร การเงิน รัศคุณอุปกรณ์ อาคารสถานที่และการขอความร่วมมือช่วยเหลือจากภายนอก

2. เพิ่มภาระแก่ครูมากเกินไป

3. ควรมีหน่วยงานที่จัดเรื่องนี้โดยเฉพาะ

4. ควรจะหาวิธีอื่น เช่น จัดครัวกลาง

บุ๊บบริหารโรงเรียนและครูโภชนาการได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจัดโครงการอาหารกลางวันดังนี้คือ

1. หาเงินทุนมาเพิ่มเติมหรือหดแทนส่วนที่หมดไป

2. ติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอก

3. จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาหารเพื่อจัดทำน้ำยำ โดยที่โรงเรียนไม่ต้องใช้เงินลงทุนมากนัก

4. ห้ามแรงงานมาช่วยโดยไม่กระหนบกระแทกให้น้ำด้านการเรียนการสอน

วิธีหาเงินทุนมาเพิ่มเติมหรือหดแทนส่วนที่หมดไป บุ๊บบริหารโรงเรียนและครูโภชนาการได้เสนอแนะดังนี้

1. ขายให้มีกำไรเล็กน้อยเพื่อให้มีทุนหมุนเวียน

2. ขอปริชาจากภัยมีจิตศรัทธา

3. จัดโครงการอื่นสนับสนุน

4. ให้ครูและนักเรียนจ่ายค่าอาหารล่วงหน้าเป็นเดือนหรือเป็นปี เพื่อใช้เงินเป็นทุนหมุนเวียน

วิธีติดต่อขอความร่วมมือจากภายนอก บุ๊บบริหารโรงเรียนและครูโภชนาการเสนอแนะดังนี้

1. ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายเข้าใจแล้วขอความร่วมมือ

2. จัดงานกุศล

3. ขอบริจากโดยตรงจากผู้มีจิตศรัทธา

วิธีจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาหารเพื่อจัดทำน้ำ
โภคที่โรงเรียนไม่ใช้เงินลงทุนมากนัก ได้รับการเสนอแนะดังนี้

1. จัดโครงการอื้นสันบับสนุน

2. ขายให้มีกำไรเล็กน้อยเพื่อให้มีทุนหมุนเวียน

3. ใช้เงินงบประมาณอย่างมีระเบียบถูกต้อง

4. หารวัสดุห้องถังมาคัดแปลงใช้

นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการยังได้เสนอแนะวิธีทางงาน
น้ำซ้ายโดยไม่ใช้หaggerหบกระเทือนด้านการเรียนการสอนดังนี้

1. สอนวิชาโภชนาการให้ตรงกับเวลาประกอบอาหารเพื่อให้นักเรียนปฏิ
จริง

2. จัดครูหมุนเวียนมาทำและแบ่งเวรนักเรียนน้ำซ้าย

3. จ้างบุคคลภายนอกมาเป็นแม่ครัวโดยใช้เงินจากโครงการสันบับสนุน

4. ในมีครูรับผิดชอบด้านโครงการอาหารกลางวันอย่างเดียวโดยไม่ทอง
ทำการสอนวิชาอื่น ทั้งนี้ เพราะเฉพาะงานโครงการอาหารกลางวันอย่างเดียวที่
หนักและเหนื่อยมากพอแล้ว

จากการศึกษาพบว่า ลิ้งที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องการเพิ่มเติมสำหรับจัดโครงการ
อาหารกลางวันในโรงเรียนคือ

1. งบประมาณ รายละ 61.90

2. ครูโภชนาการ รายละ 35.71

3. ลิ้งอื่น ๆ เช่น โถะ มานัง รัศคุณอุปกรณ์การครัว และใหม่ครูครบชั้น

เรียนรายละ 2.38

สาเหตุที่ญี่ปุ่นเริ่มหัตถกรรมน้ำประปาเพิ่มเติมมากเป็นอันดับหนึ่งอาจ เป็นเพราะว่า ทางโรงเรียนได้รับงบประมาณมาไม่เพียงพอแก่การริเริ่มดำเนินงานครั้งแรก จะดำเนินงาน ก็ต้องประสานกับบัญชีหุนหันหมด ในเมืองญี่ปุ่นเรียนต่อไป จะหยุดดำเนินโครงการไม่ได้ เพราะ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงเป็นการเพิ่มภาระให้ทางโรงเรียนหัตถกรรมน้ำประปา ทาง ๆ เพื่อให้ได้เงินมาสนับสนุนโครงการอยู่เสมอ โครงการนี้จะสามารถยืดอายุได้ โดยไม่ล้มเลิกเสียกลางคัน

ส่วนความต้องการครูโภชนาการนั้น ทุกโรงเรียนที่ดำเนินโครงการอาหารกลางวัน พบร่วม ครูโภชนาการเป็นบุคคลสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี อย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน และต้องเป็นคนที่มีใจรักงานศึกษา มีความจริงใจและเลี่ยสุล่อง อดทนต่อความเหนื่อยล้า และเพื่อให้ทั้งหมดสูญปลดปล่อยตัวเอง เพื่อให้โครงการดำเนินต่อไปโดยไม่ล้มเลิก การจัดครูประจำชั้นหรือประจำวิชาหามุนไว้ในไปประกอบอาหารยอมไม่เหมาะสม เพราะแต่ละคน จะต้องหัตถกรรมหัตถกรรมที่ยังไม่เสร็จเรียบร้อย เพื่อเตรียมตัวไปสอนต่อไป งานครัวก็จะชะงัก ก่อให้เกิดผลเสียหาย เช่น อาหารที่เหลือแต่ละวันขาดการเอาใจใส่เก็บรักษา และขาดการ วางแผนสำหรับจัดอาหารวันต่อไป ซึ่งเป็นงานที่ต้องเนื่อง การที่โรงเรียนจะจัดหักมาทำ แทนครูห้องแม่ครัว ก็จะพยายามมากขึ้นไปอีกในด้านของน้ำประปา

ครูโภชนาการในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรໄคได้แสดงความต้องการลิ่งเพิ่มเติม สำหรับดำเนินโครงการอาหารกลางวันกือ

1. ครูโภชนาการ รายละ 47.62
 2. งบประมาณ รายละ 46.43
 3. ลิ่งอื่นเช่น ยานพาหนะไปจ่ายตลาด ในเมืองครูบัณฑิตเรียน ให้มีผู้ช่วยครู โภชนาการ และใหม่โรงอาหาร ໂที่ มากันง่ายให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน รายละ 5.95
- จะเห็นได้ว่า ครูโภชนาการเองก็ยังคงการครูโภชนาการเพิ่มเติม ซึ่งอาจเป็น ให้ งานโครงการอาหารกลางวันเป็นงานหนักและหนักอย่างมาก จำเป็นต้องมีผู้ช่วย คนที่ มากว่าก็จะต้องเป็นคนที่มีความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ ท้องมีใจรักงานศึกษา และมี

ความเสี่ยงสูง จึงจะสามารถดำเนินงานนี้ได้ ส่วนความต้องการของบุคคลที่มีภาระทางอาหารสูง โภชนาการนั้น เป็นอันศรัทธาใน นอกจากนี้คือโภชนาการยังแสดงความต้องการให้คุณภาพในการดูแลรักษาที่ดีของการอาหารและคำแนะนำด้านโภชนาการอาหารกลางวันเพียงแค่เดียว โดยลดลงของสอนวิชาอื่นให้น้อยลงหรือไม่มีเลย และต้องการให้มีโภชนาการ ให้ดี มากขึ้น สำหรับรับประทานอาหารให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน ประการสุดท้ายขอให้ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นใจ ติดตามประเมินผลงานในการเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ ตลอดจนให้มีการนำร่องของคุณภาพโภชนาการมา เพื่อจะได้มีกำลังใจปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

ขอเสนอแนะ

1. โภชนาการอาหารกลางวันในโรงเรียน เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์กับ นักเรียนและครูเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะได้รับประโยชน์ด้านการให้การศึกษาอบรม ให้นักเรียนเกิดความรู้และทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แล้ว ยังช่วยให้ได้รับ ประโยชน์ด้านสุขภาพอนามัย คือ ได้รับประทานอาหารที่ดี ราคาถูก มีคุณค่าทางโภชนาการ ครบถ้วน จึงควรได้รับความช่วยเหลือ เอกماัชีพติดตามผล จากสำนักงานการประมงศึกษา จังหวัด เพื่อจะได้แก้ปัญหารือลิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โครงการนี้จึงเสนอแนะ การปฏิบัติดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร ควรจะได้มีการสำรวจอัตรากำลังครูให้พอดีเหมาะสมแก่ ความต้องการของโรงเรียน มีการกระจายอัตรากำลังครูที่มีมากเกินความจำเป็นใน โรงเรียนขนาดใหญ่ในเมือง ไปสู่โรงเรียนขนาดเล็กในที่รุกGINE ควรจัดการฝึกอบรม ครูในโรงเรียนให้เป็นคุณภาพโภชนาการ หรือติดต่อสถาบันผลิตครู ให้มีการผลิตคุณภาพโภชนาการ ให้เพียงพอ กับความต้องการ

1.2 ด้านการเงิน ควรมีการสำรวจความต้องการของโรงเรียนก่อนเริ่ม โครงการ เพื่อที่จะได้จัดงบประมาณให้เพียงพอ กับความต้องการของโรงเรียน การจัดสร้าง

งบประมาณเป็นทุนเริ่มต้นในการจัดโครงการอาหารกลางวันให้เท่า ๆ กันทุกโรงเรียนเป็นการไม่สมควร เพราะแต่ละโรงเรียนที่ต่างขนาดและทางสภาพกัน ย่อมมีปัญหาแตกต่างกัน

1.3 ด้านอาคารสถานที่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดครราษลีมา ควรมีการสำรวจโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด ในเรื่องเกี่ยวกับครัวโรงเรียน โรงอาหาร ห้องสำหรับรับประทานอาหาร และห้องซ่อมแซมแก้ไขปัญหาความชำรุดแคลน เช่น มีการแนะนำให้ใช้วัสดุห้องถัง เช่น ไม้ไผ่ทำโทะหรือม่านนั่งรับประทานอาหาร ให้ใช่องเรียนคัดแปลงเป็นที่นั่งรับประทานอาหาร เพื่อจะได้ไม่ต้องเพิ่มงบประมาณในการสร้างโรงอาหาร เป็นต้น

1.4 ด้านการทำบัญชีการเงิน และพัสดุครุภัณฑ์ ควรจัดให้มีการอบรมผู้บริหารโรงเรียนและครูโภชนาการ หรือครูที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำบัญชีการเงินและพัสดุ ครุภัณฑ์ ให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อที่จะได้สามารถทำให้ถูกต้อง

2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรให้การสนับสนุนและให้ความเห็นใจครูที่ต้องรับผิดชอบงานโครงการอาหารกลางวัน เพราะเป็นงานที่เพิ่มขึ้นจากการเรียนการสอนซึ่งเป็นงานประจำของครู และครูต้องเสียสละแรงงานและเวลาเป็นพิเศษ จึงจะช่วยให้การคำนวณงานของโครงการอาหารกลางวันประสบผลสำเร็จ อาจช่วยเหลือโดยลูกช้างไม้สองล้อ หรือพิจารณาความชอบเป็นพิเศษ เป็นต้น

3. ผู้บริหารทองคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นประการสำคัญ ในการจัดทำโครงการนี้ เพราะถ้าญี่ปุ่นให้เห็นว่า งานนี้เป็นงานบุญยากเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนแล้ว ก็คงไม่สามารถจะดำเนินการจัดโครงการอาหารกลางวันให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่ตั้งใจ

4. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรจัดเจ้าหน้าที่ชั้นชุดหนึ่ง เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือให้การอบรม ติดตามผล และประสานงาน ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินผล วิเคราะห์ปัญหา และทางส่งเสริมให้โครงการนี้ก้าวหน้า ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ไม่ปล่อยปละละเลย ปล่อยให้โรงเรียนต้องแก้ไขปัญหาเอง ทุกอย่าง ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานทองห้อแท้ หมดกำลังใจ อาจทำให้โครงการประสบความล้มเหลวได้

ข้อ ๑ สอนและสรับการวิจัยต่อ

1. ศึกษาองค์ประกอบในโรงเรียนที่จัดทำโครงการนี้ได้สำเร็จ เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินงาน
2. ศึกษาคุณค่าทางอาหารของอาหารพื้นเมืองที่อาจใช้ทดแทนอาหารอื่นได้

